

Sygn. akt II AKa 61/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Przemysław Filipkowski

Sędziowie: SA Izabela Szumniak (spr.)

SA Katarzyna Capałowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Kamińska

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2022 roku sprawy:

- 1. Ł. W., syna Z. i A. z domu P., urodzonego (...) w W., oskarżonego o czyny z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. . w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.*
- 2. K. S., syna W. i Z. z domu O., urodzonego (...) w W., oskarżonego o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.*

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego Ł. W. oraz pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 30 października 2020 r. sygn. akt V K 237/19

- I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, że przypisanego w punkcie I. wyroku czynu oskarżony Ł. W. dopuścił się, działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą;*
- II. wyrok w jego punkcie II. w stosunku do K. S. uchyla i postępowanie w tej części umarza;*
- III. wyrok w jego punkcie III. w stosunku do Ł. W. uchyla i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie;*
- IV. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy ;*
- V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat E. Z. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych), powiększone o 23 % VAT, za obronę z urzędu oskarżonego Ł. W., wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;*
- VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat F. B. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych), powiększone o 23 % VAT, za obronę z urzędu oskarżonego K. S., wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;*
- VII. zasądza od oskarżonego Ł. W. na rzecz oskarżycieli posiłkowych: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, O. I. i O. Y. kwoty po 1440 zł*

(jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej;

VIII. zwalnia oskarżonego Ł. W. w całości od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa;

IX. kosztami procesu w części umarzającej postępowanie w stosunku do K. S. obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 61/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 30 października 2020 r., sygnatura akt V K 237/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,	

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego. Załączono do akt sprawy płytę z monitoringu z dnia 23 lipca 2019 r. ponieważ ta, która znajdowała się w aktach sprawy została uszkodzona.

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	-----	-----

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut apelacji obrońcy oskarżonego Ł. W.	
	Rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności orzeczonej niezgodnie z dyrektywami art. 53 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
Zarzut wymierzenia oskarżonemu Ł. W. rażąco niewspółmiernie surowej kary jest chybiony i nie zasługuje na uwzględnienie. Niewspółmierność o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzić może tylko wówczas gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo. Chodzi bowiem nie o zwykłą nieproporcjonalność orzeczonej kary, ale o dysproporcję rażącą. O taką karę, której nie da się akceptować z powodu różnicy pomiędzy nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej. Tymczasem oskarżonemu Ł. W. wymierzona została za popełnione przestępstwo kara 3 lat pozbawienia wolności, gdy górna granica jaką sąd mógł wymierzyć wynosiła lat 12, a oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, zdemoralizowaną i działał w warunkach recydywy specjalnej z art. 64 § 2 k.k. W tym stanie rzeczy orzeczonej karze nie może być uznana za rażąco, niewspółmiernie		

<p>surową, bo pozostaje adekwatna do wysokiego stopnia winy oraz społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Sąd Okręgowy wyczerpująco w pisemnym uzasadnieniu przedstawił argumentację przemawiającą za wymierzeniem oskarżonemu kary pozbawienia wolności we wskazanej wysokości. Prawdłowo zastosował dyrektywy wymiaru kary przewidziane w art. 53 k.k., a wskazana argumentacja w pełni zasługuje na aprobatę sądu odwoławczego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie Ł. W. łagodniejszej kary pozbawienia wolności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wobec braku potwierdzenia zarzutów apelacji wniosek jest niezasadny.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzuty apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych</p>	
	<p>1. obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a to art. 7 k.p.k., polegającej na dowolnej, sprzecznej z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego w postaci zeznań świadka O. Y., wyjaśnień K. S., wyjaśnień oskarżonego Ł. W., zeznań świadka O. I., zeznań świadków N. R., S. Ś. i M. G. oraz nagrań z monitoringu z dnia 23 lipca 2019 r.;</p>	<p># zarzuty naruszenia art. 7 k.p.k. zasadne # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	2. obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a to art. 410 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
<p>W zakresie punktu II wyroku, którym uniewinniono oskarżonego K. S. od popełnienia przestępstwa rozboju w dniu 1 września 2019 r. zarzuty pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych są zasadne i finalnie doprowadziły do uchylecia zaskarżonego w tej części wyroku oraz umorzenia postępowania z uwagi na zgon oskarżonego. Słusznie zwrócił uwagę skarżący, że całokształt materiału dowodowego, w tym w szczególności zeznania świadka O. Y. prowadzą do niezaprzeczalnej konstatacji, że rozboju w dniu 1 września 2019 r. dokonali działając wspólnie i w porozumieniu Ł. W. i K. S.. Odmienna ocena dokonana przez Sąd I instancji jest niewątpliwie pochodną niewłaściwej, sprzecznej z zasadami wskazanymi w art. 7 k.p.k. oceny tegoż materiału dowodowego, w tym wyjaśnień obu oskarżonych, materiału poglądowego i zeznań wskazanego wyżej pokrzywdzonego. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że świadek O. Y., bezpośrednio po zdarzeniu złożył pełne, szczegółowe i przekonujące zeznania, w których opisał sposób działania oraz udział zarówno oskarżonego W. jak i oskarżonego S.. Z opisu tego bezsprzecznie wynika, że działania przestępcze obu oskarżonych objęte były porozumieniem, w ramach którego każdy z nich odegrał swoją rolę. Istotny jest w tym kontekście również przebieg zdarzeń przed popełnieniem</p>		

rozboju jak i bezpośrednio po nim, wzmacnia bowiem wersję, że dokonanie rozboju objęte było wspólnym porozumieniem oskarżonych. Zwrócić należy uwagę, że oskarżeni wspólnie przybyli do lokalu i grali na automatach tam się znajdujących, w trakcie ataku Ł. W. na pokrzywdzonego K. S. znajdował się niedaleko i nie mógł nie słyszeć krzyków pokrzywdzonego. Był widziany przez pokrzywdzonego, gdy Ł. W. wchodził do pomieszczenia, w którym się znajdował. Po dokonaniu pobicia i zaboru rzeczy K. S. podszedł do oskarżonego W. i w obecności pobitego pokrzywdzonego, któryś z mężczyzn zapytał „czy można” i wspólnie opuścili lokal. Fakt, że takie pytanie padło zostało prawidłowo zrekonstruowany przez Sąd meriti, ale z faktu tego, po przesłuchaniu pokrzywdzonego na rozprawie sąd wyciągnął błędne wnioski. Nie ma bowiem znaczenia czy to K. S. zapytał kolegę „czy już można” czy też z pytaniem tym zwrócił się do S. W.. W każdym przypadku wskazuje to na wspólne ich działanie i porozumienie. Co więcej pokrzywdzony prosił jeszcze obu oskarżonych aby pozostawili mu chociaż portfel, a potem wybiegł za nimi na zewnątrz, krzyczał i oddał w ich kierunku strzały z broni kulkowej. Trudno przy takiej sekwencji zdarzeń obronić tezę, że K. S. był wyłącznie nieświadomym niczego obywatelem, który po zakończonej grze na automatach odjechał skuterem wspólnie z towarzyszem tej zabawy. W tym kontekście wyjaśnienia obu oskarżonych w tej części należało uznać wyłącznie za linię obrony i potwierdzenie linii obrony K. S., czemu Sąd I instancji nie sprostął.

Również w zakresie rozstrzygnięcia z punktu III wyroku, którym uniewinniono od popełnienia przestępstwa rozboju w dniu 23 lipca 2019 r. Ł. W. zarzuty apelacji pełnomocnika są w pełni zasadne. Skutkiem tego zaistniała konieczność uchylecia wyroku w tym zakresie i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie.

W pierwszym rzędzie zwrócić należy uwagę na wątpliwości Sądu meriti w zakresie faktu, że na monitoringu z dnia zdarzenia, zabezpieczonym w przedmiotowej sprawie znajduje się wizerunek oskarżonego W.. Wątpliwości te są pochodną między innymi błędnej oceny zeznań świadków N. R., S. Ś. oraz M. G., którzy przecież stanowczo zeznali, że w toku postępowania przygotowawczego, po zapoznaniu się z monitoringiem, bez żadnych wątpliwości rozpoznali na nim wizerunek, znanego im z wielu wcześniejszych interwencji Ł. W.. Co więcej, dysponując nagraniem również sąd I instancji miał sposobność na rozprawie, jeśli jeszcze miał jakieś wątpliwości dokonać stosownej weryfikacji.

Błędnie również w zakresie rozpoznania oskarżonego ocenił sąd zeznania pokrzywdzonego O. I. złożone w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie. Zwrócić należy bowiem uwagę, że 4 dnia po zdarzeniu, uczestnicząc w czynności okazania świadek rozpoznał wizerunek Ł. W. jako osoby, która wraz z innymi zamaskowanymi sprawcami uczestniczyła w rozboju na jego osobie. Odmówienie wiary zeznaniom świadka z postępowania przygotowawczego nie zostało

przy tym w sposób prawidłowy uzasadnione. Ocena zeznań świadka dokonana przez sąd jest nielogiczna i niezgodna z doświadczeniem życiowym. W ogóle nie uwzględnia faktu, że postura oskarżonego mogła z czasem ulec zmianie, zaś naturalnym procesem u ludzi jest proces zanikania śladów pamięciowym proporcjonalnie do upływu czasu.

Jednocześnie świadek na rozprawie potwierdził swoje zeznania, złożone w postępowaniu przygotowawczym, a dotyczące przebiegu zdarzenia. Wynika z nich bez żadnych wątpliwości, że oskarżony W. współdziałał z zamaskowanymi sprawcami, którzy dzięki niemu dostali się do lokalu. Świadek wprost zeznał, że mężczyzna, którego wpuścił do lokalu przytrzymał drzwi nogą, tak aby pozostali mogli wbiec do środka i dokonać napadu. Zeznania pokrzywdzonego, wbrew twierdzeniom Sądu meriti nie stoją w sprzeczności z nagraniem z monitoringu. Rację ma skarżący pełnomocnik, że z zapisu monitoringu ocenianego zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wynika, że Ł. W. popchnięty na ścianę przez wpadających z impetem mężczyzn, następnie założył kaptur, kryjąc twarz i stanął w drzwiach do lokalu, blokując ich zamknięcie. Umknął bowiem sądowi I instancji fakt, na co słusznie zwrócił uwagę pełnomocnik, że znajdujący się w lokalu pokrzywdzony nigdy nie wpuściłby do środka zamaskowanych mężczyzn i stąd kluczową była rola oskarżonego W., który najpierw umożliwił im wejście do lokalu, potem blokował drzwi, które zamykały się na magnes, a

<p>następnie wraz z nimi lokal ten opuścił.</p> <p>Sąd odwoławczy nie stwierdził natomiast naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 410 k.p.k. Sąd wyrokując opierał się na okolicznościach ujawnionych w toku rozprawy i nie pominął przy ocenie żadnych dowodów. Uchybienia sądu sprowadziły się zatem do błędnej i sprzecznej z treścią art. 7 k.p.k. oceny części dowodów.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o zmianę pkt II sentencji wyroku i skazanie K. S. za zarzucone mu przestępstwo;</p> <p>2. o zmianę pkt III sentencji wyroku i skazanie Ł. W. za zarzucone mu przestępstwo</p> <p>3. o nałożenie na K. S. solidarnie z Ł. W. obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej na rzecz (...) sp. z o.o.</p> <p>4. o nałożenie na oskarżonego Ł. W. obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych na rzecz O. I. oraz (...) sp. z o.o.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># wszystkie wnioski niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Ad 1. wniosek nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na śmierć oskarżonego K. S.;</p> <p>Ad 2. wniosek nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na zasadę ne peius statuowaną w art. 454 k.p.k.;</p> <p>Ad 3. . wniosek nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na śmierć oskarżonego K. S.;</p>		

Ad 4. wniosek nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na zasadę ne peius statuowaną w art. 454 k.p.k.;

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
	Śmierć oskarżonego K. S. w toku postępowania międzyinstancyjnego w dniu 2.02.2021 r.
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
Okoliczność uwzględniono wobec załączenia do akt sprawy odpisu skróconego aktu zgonu oskarżonego (k. 834).	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok Sądu Okręgowego w części z jego punktu I. z zastrzeżeniem jak w sekcji 5.2.</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
Podniesiony w apelacji obrońcy zarzut dotyczący wymiaru kary nie został potwierdzony w postępowaniu apelacyjnym, a nadto sąd odwoławczy nie stwierdził także okoliczności prowadzących do zmiany bądź uchylecia zaskarżonego orzeczenia poza granicami środków odwoławczych, z zastrzeżeniem jak niżej.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Uznanie, że przypisanego w punkcie I. wyroku czynu oskarżony Ł. W. dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z inną, ustaloną osobą.	
Zwięźle o powodach zmiany.	
Zmiany dokonano wobec uwzględnienia słusznych zarzutów pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia.		

	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		

	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		

<p>Wyrok w części dotyczącej K. S. należało uchylić a postępowanie karne umorzyć z uwagi na jego śmierć (art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.)</p>		
<p>4.</p>	<p>Konieczność warunkowego umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>5.</p>		<p># art. 454 § 1 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia.</p>		
<p>Wobec braku możliwości skazania oskarżonego, który został uniewinniony w I instancji, wyrok w jego punkcie III. w stosunku do Ł. W. należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie.</p>		
<p><u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u></p>		
<p>Ponownie rozpoznając sprawę w granicach w jakich nastąpiło przekazanie, sąd okręgowy rozważy konieczność ponownego przesłuchania pokrzywdzonego O. I. i odtworzenia na rozprawie zapisu z monitoringu z dnia 23 lipca 2019 r., z jego udziałem. W zakresie pozostałych dowodów może poprzestać na ich ujawnieniu. Następnie dokona swobodnej oceny materiału</p>		

dowodowego, uwzględniając przy ocenie zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	V, VI, VII, VIII, IX	<ol style="list-style-type: none"> 1. zasądzono na rzecz adwokatów E. Z. i F. B. wynagrodzenie za obronę z urzędu oskarżonych Ł. W. i K. S., uwzględniające udział w dwóch rozprawach apelacyjnych; 2. zasądzono od Ł. W. kwoty po 1440 zł. dla każdego z oskarżycieli posiłkowych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego; 3. zwolniono oskarżonego Ł. W. od ponoszenia kosztów sądowych z uwagi na sytuację materialną, konieczność odbycia kary izolacyjnej oraz aktualny pobyt w areszcie w Niemczech; 4. kosztami w części umarzającej w stosunku do K. S. obciążono Skarb Państwa

7. PODPIS		
Przemysław Filipkowski		

Izabela Szumniak Katarzyna Capałowska			
<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego Ł. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W części co do punktu I. wyroku		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w punktach II. i III.		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana